

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2025

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1.

Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Λίγες μέρες αργότερα, όταν ο Έννιος είχε πάει στο Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς φώναξε πως δεν ήταν στο σπίτι, αν και ήταν στο σπίτι. Τότε ο Έννιος, επειδή αγανάκτησε, γιατί ο Νασικάς τόσο φανερά έλεγε ψέματα «Τι;» είπε «Εγώ δεν αναγνωρίζω τη φωνή σου;» Μήπως θέλεις να μάθεις τι απάντησε ο Νασικάς;

Ούτε η φτώχεια, ούτε η θλίψη (πόνος) εμποδίζουν τον σοφό, ούτε αυτά τα πράγματα, τα οποία βγάζουν από τον δρόμο τους άπειρους και τους γκρεμοτσακίζουν. Εσύ νομίζεις ότι αυτός καταβάλλεται από τις συμφορές; Τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να κάνει αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοντο· έκανε επίσης (κι) από χαλκό (μπρούντζο). Αν έδινες σ' εκείνον μάρμαρο, εάν (έδινες σε εκείνον) ευτελέστερο υλικό, θα έκανε τέτοιο (άγαλμα), το οποίο θα μπορούσε να γίνει άριστο από εκείνο (το υλικό).

B1.

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Σ
5. Λ

B2.

1. δ
2. α
3. β
4. ε
5. ζ

Γ1.

diebus: diei

aperte: apertius, apertissime

vocem tuam: vocum tuarum

impudens: impudenti

mihi ipsi: ego ipse

ebore: ebur

simulacra: simulacrum

viliorem: vilem, vilissimam

tale: talia

optimum: melius

eodem: eorundem

Γ2α.

indignatus: indignans

mentiebatur: mentiens

utitur: utens

Γ2β.

accipe: acceptu

fecerit: fac

venisset: veniendo

exclamavit: exclamemus

credis: creditum

agunt: acturus es

putas: putari

sciebat: sci(v)isse

posset: possit

Δ1.α.

diebus: είναι αφαιρετική του μέτρου ή της διαφοράς στο επίρρημα post

se: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο non esse (ταυτοπροσωπία – λατινισμός, το se δηλώνει άμεση αυτοπάθεια)

ancillae: έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα credidi (αντικείμενο σε δοτική)

malis: απρόθετη αφαιρετική του ποιητικού αιτίου στο premi

ex aere: εμπρόθετος προσδιορισμός της ύλης στο ρήμα faciebat

Δ1β.

si marmor illi obtulisses, fecisset tale: υποθετικός λόγος β' είδους που δηλώνει υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα για το παρελθόν. Η υπόθεση εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο *si* και εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού (*obtulisses*) και ως απόδοση έχει υποτακτική υπερσυντελικού (*fecisset*).

υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν – μέλλον: *si marmor obferas* (υποτακτική ενεστώτα), *faciat* (υποτακτική ενεστώτα) *tale*.

Δ2α.

Quid postea Nasica fecit?

Ego domi non sum.

Quid Nasica respondit?

Δ2β.

Nec sapiens paupertate nec dolore prohibetur, nec eis/iis/is rebus, quibus imperiti avertuntur.